198. številka. Ljubljana, v sredo 29. avgusta. XXI. leto, 1888.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer,** izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Viljema II. hekatombe.

Pod naslovom „Die Hekatomben Wilhelm II.“ priobčil je Dunajski ponedeljski list „Politische Fragmente“ z dne 27. t. m. obširen članek, ki nas je v istini presenetil. Ne da bi uredniku Beruthu samemu pripisovali kako važnost, zdi se nam članek vender radi tega pomenljiv, ker je javna tajnost, da rečeni list dobiva podporo svojo iz višjih krogov, ker se torej dosledno sme sklepati, da rečeni članek ni izšel brez vednosti dotičnih pokroviteljev. Članek slôve:

„Hiperbel in gorostasnih izrekov moramo že zelo biti navajeni, da nas je nemškega cesarja Frankobrodski govor tako malo presenetil, da ni vzbudil osupelosti. Pomislimo le: „Osemnajst vojev in dvainštirideset milijonov ljudij naj bi se rajši žrtovalo, predno se odstopi jeden kamen od pridobljenega posestva“. Dvainštirideset milijonov človeških bitij! Smo li pravo čitali in pravo čuli? Je li oče velikej deželi in velikemu narodu res mogel tako govoriti?

Ne živimo več v onej dobi, ko je junak na naznanilo, da bodo Perzijci s svojimi pušicami vzduh zatemnili, odgovoril: „Tem bolje, se bodemo pa v senci borili.“ Čas tacih radomontad je preč, odkar je solnce krščanske ljubezni vzšlo nad narodi in vladarji, odkar imamo višjo slavo, nego ono, potopiti svet v morji krvi, odkar znamo, da junaškega kralja duša ne tehta več, nego prosjakova, odkar sme poslednji upati, da bode na onem svetu nadkriljeval vojaški krvavi škrlat. Človeško-življenje je predragoceno blago, da bi služilo besednim dovtipom. Dovolite, da smo pravični, mi se ne spominamo nobenega klasičnega izreka, ki bi z najnovejšimi besedami Viljema II. bil na istej črti. Niti barbarski vladarji Darej, Kserkses, polemarhi helenski od Kimona do Ifikrata, niti rimski imperatorji se neso izražali na tak način. Celo imperatorska blaznost Kaligule, Nerona, Komoda in Heliogabala ni se popela do tolike višine v izrazu. Osemnajst vojev! in dva in štirideset milijonov ljudij!

Kdo pojmi takoj tega govora pomen! Bože mili! Dva in štirideset milijonov ljudij! Smrt v dvainštiridesetmilijonskej podobi! Nasilna smrt, nakratna ločitev od žene in otrok — krvavo klanje, kakeršnega svet še ni videl in ga z božjo pomočjo nikdar videl ne bode, grozno izseljevanje, in vse to le, da se ne izpusti noben kamen, noben kamen od tega, kar pred dvajsetimi leti ni bilo niti v posesti Hohenzollercev, pruskega in nemškega naroda. Čemu pa ta razvnetost? Saj vender vsi vemo, da je tu šlo le za strašilni strel in da smrtne krogle v cevi ni.

Tem hujše! Mi umejemo, kako se more kdo, kadar gre za življenje in čast, zaklinjati pri kostéh maternih in upanji na večno izveličanje, a zmatrali bodemo kot neosnovano lahkomiselnost, ako kdo neznatno hibo skuša popraviti z najsvetejšimi zatrjevanji.

Ker so si nekateri Francozi domišljali, da bi utegnila Nemčija gledé Alzacije in Lorêne nagniti se h kompromisu, začno v Berolinu zvoniti plat zvona, kakor da bi se Francozi jadrnimi koraki bližali nemški prvostolnici. Mej mislijo na kompromis in zavojevanjem Nemčije, zijá še tako globok propad, da ni moči spojiti obe misli v najrahlejo zvezo. Taka pa je tudi s Frankobrodskim govorom cesarjevim.

Ne uporablja se dinamitska patrona, da se odkrhne mrvica peska, niti zvodí, da se pero spravi kvišku, niti atmosferskega pritiska, da se stare oreh.

Čemu toliko sil, čemu perspektiva na neizmerna bojišča, polna mrtvecev in obupni napori nasproti Francije naravni želji, dobiti zopet kdaj nazaj izgubljeni deželi?“

Člankar pravi potem, da bi bilo jako slabo za Nemčijo, ko bi ne samo vso vojsko svojo, ampak tudi vse prebivalstvo morala poslati v boj proti Francozom ter nadaljuje:

„Cesar si je gotov, da se ž njim strinja vseh 42 milijonov. On misli, da so vsa ta nebrojna živa bitja vsak hip pripravljena, rajši umreti, nego pustiti samo jeden kamen. Treba bogatega mladostnega zaklada, da se daje prostora takim fantazijam in mi zavidamo mladega vladarja na tej veri. Z istinitostjo se ta vera ne strinja in mi bi se niti jeden trenotek ne pomišljali, da bi veliko večino teh 42 milijonov dolžili krive prisege, ko bi „kaj tacega res prisegli.“

H koncu pa pravi člankar, da od narodov ni smeti zahtevati, da bi se zaradi jednega kamna, zaradi kupčeka prsti ulegli na smrtno polje, mir in sreča narodov sta več vredna, nego hrup, slava in hipne koristi dinastij.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. avgusta.

Koroškemu deželnemu zboru predložil bode deželni odbor nič manj nego 55 predlog. Najvažnejše za one, ki se tičejo pobiranja deželne priklade na žganje in povekšanja deželne bolnice, načrt ribiškega zakona, znižanje površja Vrbskega jezera, prememba poslovskega reda odprava mitnic, gradnje za varstvo bregov, Vrbska cesta, osnova rokodelske šole v Celovci, okrajšanje časa za regulovanje reke Glan, gasilski red za Koroško izimši Celovec in še več druzih važnih predlog. Deželni zbor se bode, kakor je vidno, bavil le z narodnogospodarskimi vprašanji.

Češki državni poslanec Spaček je na shodu volilcev v Lišavnu na vprašanje nekega učitelja odgovoril, da še češki klub ni imel prilike, da bi se posvetoval, ali bi uvaževal sklepe shoda čeških učiteljev. Vsak član češkega kluba pa mora obžalovati da češki učitelji odobrujejo centralistične Hasnerjeve šolske zakone. Češki poslanci ne bodo privolili, da bi se kaj znižal učni smoter ljudskih šol. Če se bodo poučevale realije, o tem naj bi odločevali deželni zbori.

Ogerski ministerski predsednik vsekako želi ohraniti prijateljstvo s škofi. Ko že ni bilo upanja, da bi Trefort ozdravil, so povprašali posredno škofe, kdo bi bil jim ugoden naslednik njegov. Škofje pa neso hoteli nobenega imenovati. Zaradi tega se pa še sedaj ne ve, kdo bode učni minister. Imenuje se sicer mnogo kandidatov, a vse so le kombinacije.

Vnanje države.

„Moskovskija Vjedomosti“ dokazujejo, da je **mirovna liga** le nevarna evropskemu miru. Kakšni so njeni nameni, razkrivajo najbolj italijanski oficijozni listi. Avstrija vedno izziva Rusijo, Italija pa Francijo Nemčija pa hoče vedno posredovati in prepire odločevati sebi v korist. Rusiji se pa

LISTEK.

Slike kazaške.

Iz kazaškega praznoverstva.

Češki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.

(Dalje.)

Nedolgo na to pripluli so z nasprotnega brega z brodom, zbitim od mogočnih debel, jedinim tu komunikalnim rešiteljem na mnogo vrst pota z jednega brega Dneprovega na drugi. Mostu v tej okolici nisem opazil.

Tudi čez Dneper dospela sva srečno z vozom in konji, gotovo bi bil spomnil Semena napačnega njegovega praznoverstva, da se nisem nanagloma spomnil dobre ukrajinske prislovice: Ne veruj sreči; čim večja, tem nevarnejša. Grenkoba greni, ako se na sladko pije.

In skoro sem dobro storil.

Semenov pisk drl je globoko v vas in mnogo je bilo ljudij, kateri so zvedavo bežali iz koč. Pritekla je tudi Halka, bila je kakor golobica in je radostno prikimala Semenu na pozdrav. Kamen mu je padel od srca — vsaka sumnja izginila je v trenutku z obličja mladega Kazaka.

Huje se je godilo z menoj.

Ustopivši na dvor, zvedel sem takoj na pragu, da mora „batka“ potrt po hudej bolezni ležati na postelji. Goste pa baje rad pusti k sebi in tudi prosi, naj bi le takoj prišel tešit obolelega svojega posečenca.

In v resnici. Mesto ukrajinskega pana, veselega in zgovornega, dobil sem starca, polnega tožbe in vzdihovanja. Preklinjal je vse ukrajinske zdravnike, kateri so mu z vednim mešanjem lekov že davno pokazili želodec, in kakor je že pri bolnih starcih, javljal je skoro pri vsakej besedi nepotrpežljivost in razburjenost.

To ne dela radosti niti na Ukrajini.

In bil bi gotovo brez pomude nastopil pot nazaj, da bi me ne bilo nekoliko okolnostij ovirale.

Tudi konja, Semen in jaz morali smo odpočiti tem bolj, ker je mej tem vroče solnce že jelo metati svóje žarke po vsej Ukrajini.

„Vročina traja do večera“, reče bolni gospodar laskavo „ne zadrževal bi vas, ker vas nimam s čim tešiti . . . Zabavajte se tu, kakor morete, a po noči idite z Bogom . . .

Na hitreji odhod ni bilo misliti, kajti vročina je jela sedaj že neznosna postajati. Takove vročine niso pomnili na Ukrajini že več let.

Zabaval sem se torej v Novemdvoru, kakor sem se baš mogel. Polovico časa presedel sem ob postelji gospodarjevej a v ostalem času hodil sem po bregu Dneprovem ki ni kazal tukaj prav nič posebnega.

Da bi bil gospodar zdrav, bilo bi pač inače. Vrhu tega je imel proti sedanjemu običaju ves dvor neobičajno mladostno urejen in ni kril v svojem življenji prav nič zanimivega.

Tem bolj sem si ogledal, kar je bilo v Novemdvoru vrednega, da se občuduje.

In najbolj občudovanja vredna, odkritosrčno rečem, bila je Semenova Halka.

Kakor je bil Semen Ukrajinec, tako je bila Halka Ukrajinka. Vsa njena postava, vse njeno gibanje dihalo je poetično Ukrajino. Imajoča na sebi polno cvetnega vezenja, tako veselega, kakor je bila sama, in okolu belega grla do pasu segajoč niz zvonečih koral, obračala je nehote pozornost na se. Nad dvema kakor plavica modrima in kakor nebo dobrotnima očesoma krožile so se v zmernem obočku lepe proge ukrajinskih devojčjih obrvij. Halka je bila torej „črnoobrva“ mladenka. In njene lasje so se osipali v črnih svetlih pramenih tako lepo in krasno, kakor bi imeli biti najmikavnejši okvirec te krasne glavice.

lige ni bati, ker težišče evropske politike ni v Berolinu, ampak v Peterburgu.

Po poročilih iz Sofije, bode se v kratkem mej **Srbijo** in **Bolgarijo** sklenila trgovska pogodba. Potreba take pogodbe se je že dolgo čutila, a je še bolj pereča sedaj, ko se je otvorila železnica. Taka trgovska pogodba je pa tudi velicega pomena za našo državo, ki bode skušala pošiljati svoje izdelke na vzhod. Srbija baje v kratkem hoče priznati bolgarskega kneza S tem si bode Srbija le bolj zamerila Rusiji. Bolgarom pa ne bodo nič koristila, ker o tem imajo odločilno besedo le velevlasti.

Bolgari pošiljajo kadete, da se bolje izobražijo, v inozemske vojaške šole. Sprva so je pošiljali v Rusijo. Ker so pa poslednja leta odnošaji z Rusijo jako napeti, pošiljajo je v Belgijo. Letos so pa sklenili pogodbo z Italijo, da je bodo zanaprej pošiljali v italijanske vojaške akademije. — Sebranje se snide baje v septembru. Najbrž se bode precej mirno vršilo, ker je opozicija v njem jako slaba in zlasti ni zastopana po svojih vodjah.

Govori se, da bode **ruski** minister car. dvora Voroncov postal generalni guverner kavkaški in na njegovo mesto pa pride general Richter. Ta vest se nam ne zdi verojetna, ker je general Dondukov Korsakov na Kavkazu še vedno najbolj na svojem mestu.

V **Rumuniji** so zaprli jednega policijskega ravnatelja, dva policijska nadzornika in jednega državnega pravdnika, ker so jetnike, ki so bili v preiskavi natezovali in pretepali, da bi priznali, česar so je dolžili.

Belgijski kralj neki želi, da bi se sklicala konferenca, na katerej bi se sklenilo, da se prepove prevažati smodnik in orožje v Afriko, da bi potem Arabci v srednji Afriki ne mogli dobivati municije. Arabci v srednjej Afriki postajajo nevarni kongiškej državi.

Angleži jako strogo postopajo proti Ircem, pa ne s posebnim uspehom. Te dni so zaprli poslanca J. Redmonta in W. Redmonda, urednika lista „Wexford People“. Skoro vsi irski vodje so že po več mesecev sedeli po ječah, pa vender ne zgube poguma.

Dopisi.

Iz Starega trga pri Loži 25. avgusta. [Izv. dop.] Da ne bode kdo mislil, da mi Starotržani spimo, ko se povsod drugod gibljejo in praznujejo 40letnico cesarjevo, naj tudi jaz napišem par vrstic, kako smo mi praznovali ta slavni dogodek.

Ljudstvo bilo je za to slavnost zelo naudušeno in priprave vršile so se tri tedne našim močem in okoliščinam primerno. Najzadnja vas imela je tudi svoje priprave in kresove. Posebno Staritrg bil je že dne 18. t. m. zjutraj ves spremenjen, da se skoro ni več poznal. Gosti manjši in velikanski mlaji bili so, ne le na glavnih, temveč tudi po najzadnjih ulicah, raz strehe tudi najbornejše koče vihrale so dolge zastave. Navzlic slabemu vremenu, bila je točno ob 8. uri razsvetljava, in sicer za nas na deželi, izvrstna. Bilo ti je pravo morje lučic vsake barve in transparentov po vseh hišah. V prvi vrsti omenim naj pošto, hišo Pečetovo in Švajgerjevo. V spremstvu Ložke godbe in mej pokanjem možnarjev, obhodila je baklada ves Staritrg, Podcerkev in Nadlesk, potem nazaj v Staritrg. V Podcerkvi pozdravila je kaj lepo razsvetljeno županijo in gosp. župana Peruščeka s cesarsko himno. Dne 19. t. m. rano bila je budnica z godbo in streli; točno ob $9^3/_4$. počel se je sprevod od hiše gospoda F. Ž. k sveti maši v okrašeni cerkvi, in sicer s tem spredom: Za godbo stopalo je prvo naše brdko ženstvo v lepi stari narodni noši, potem prostovoljna požarna bramba 80 mož, za to pa občinsko starešinstvo in drugi. Slovesno sv. mašo služil je naš vrli gosp. župnik Lenček z asistenco domačih gg. kaplanov in dveh gospodov bogoslovcev. Pri maši čulo se je dobro ubrano petje, katero je vodil g. nadučitelj Mandeljc. Po končani maši vrnil se je sprevod v istem redu na lepo okrašeni vrt g. Frana Tomšiča, sedaj c. kr. dež. sodn. svetovalca v Ljubljani, k banketu, katerega se je udeležilo 90 osob, posebej pa še naša prostovoljna požarna bramba, broječa 70 mož, vkupe 160 osob Vrstili so se govori, petje, tombola in ljudska veselica. Prva napitnica bila je na milega cesarja Frana Josipa I. in potem več drugih.

Ljudstva bilo je skupaj nad 600 do 700 ljudij, mej tem so bila tudi sosedna županstva dobro zastopana, za kar jim lepa hvala! Zvečer bilo je nekoliko lepih umetelnih ognjev. Pri okrašenji, kakor sem čul, si je gosp. Pianecki, c. kr. poštar, veliko prizadeval. Isto tako so tudi vsi drugi gospodje odborniki, kolikor je tu na deželi mogoče, jako dobro svoje naloge rešili. (Gosp. Perušeku, vrlemu županu vsa hvala v krepko spodbujanje!) Nereda n ni bilo nobenega. Svečanosti spominjali se bomo gotovo ves čas življenja. Podgorski.

Iz Šturja na Vipavskem 23. avgusta. [Izv. dop.] Dne 18. t. m. bila je pri nas slovesna sv. maša v proslavo rojstvenega dne presvetlega cesarja. Občinstvu je bilo vse polno, kakor ob največih praznikih, pevci naši peli so krasno Burgarelovo mašo, cesarsko himno in zahvalno pesen. Po naši pa je učitelj šolsko mladino pred šolo uvrstil in jej razložil tega dneva pomen, na kar je ljudstvo trikrat zaklicalo „živio!“, mladina pa zapela cesarsko pesen.

Isti dan je naš ljubljeni župnik gosp. Martin Poč zadnjikrat pri nas maševal, ker je poklican na drugo mesto.

Ko se je z lece od nas poslavljal, bilo je vse ljudstvo jako ganjeno. Popoludne nabralo se je pred farovžem vse polno ljudstva, da bi še jedenkrat videli svojega dušnega pastirja. Gospod učitelj pripeljal je šolsko mladino z zastavo, ob 4. uri pa je prišel gosp. župan z občinskim odborom poslavljat in zahvaljevat se g. župniku v imenu občine, želeč mu ob jednem srečen pot. Predno se je gospod župnik odpeljal, stopi mlada gospodična Antonija Šapla izmej mladine, v katere imenu se v toplih besedah in prav vrlem govoru poslovi od gosp. župnika in mu pokloni šopek cvetlic. Čestitam starišem, da imajo tako vrlo hčerko. Zahvaliti se moram našemu gosp. učitelju Pernetu, ki mladino tako izvrstno poučuje in vežba naš pevski zbor v cerkvenem in narodnem petji, da smo vsi prav zadovoljni. K sklepu kličem odšlemu gosp. župniku še jedenkrat: Zdravstvujte! V naših srcih ostane Vam nepozabljen spomin. Z Bogom!

Iz Velenja 24. augusta. [Izv. dop.] Štiridesetletnica cesarjeva vršila se je tudi pri nas sijajno. Že na predvečer ob 8. uri bilo je „trijančanje“ zvonov, streljanje s topiči in razsvetljava trga. Hiše razobesile so mnogo zastav, mej katerimi tudi trobojnic ni manjkalo. Posebno lepo je bila razsvetljena vila grofa Mensdorfa, župnijsko poslopje, hiša Skubičeva in Ježevnikova. Na Dominovem bregu bilo je iz samih lučic sestavljeno ime „Fran Josip I.“, na Vrhu goreli so veliki kresovi in spuščali lepe rakete.

Drugi dan vzbudilo nas je trijančanje in strel. Ob 9. uri bila je slovesna sv. maša, pri kateri so bili duhovniki iz vse dekanije in več dostojanstvenikov, kakor grof Mensdorf, obitelj Adamovičeva, občinski zastop, na čelu mu župan g. Skubic, načelnik okrajnemu zastopu g. Vošnjak, ravnatelj Križ z uradniki tukajšnjih jam, krajni šolski svet z načelnikom g. Ježovnikom in dr. ter šolska mladina. Po maši blagoslovila se je šolska zastava, ki se je kupila s prostovoljnimi doneski. Velenjska dekleta poklonila so zastavi lep trak z napisom. Po maši šla je vsa mladina vsak z vencem čez ramo, na Vrt, kjer je nadučitelj Brence goste pozdravil v nemškem jeziku. Načelnik gospod Ježovnik zahvaljeval se je vsem dobrotnikom, ki so k slavnosti kaj pripomogli, šolski mladini pa priporočal, naj obdrži ta dan v spominu ter vedno zvesta ostane habsburški hiši, na kar so zaorili trikratni živioklici na cesarja. Potem so se zabijali žreblji v zastavo, katerej je bil grof Mensdorf kum, grofinja Adamović pa kumica, gospodične Skazova, Mahanova, Ferderjeva in Šulerca privezale so na zastavo krasne trakove.

Ko so se otroci pogostili s kruhom in vinom, imeli so razne igre, šli potem v cerkev, od tam pa domov. Ob 2. uri popoludne bil je obed, pri katerim je g. Ježovnik napil na cesarja (trikratni „živio“) in so govorili gg. dr. Lipold, Vošnjak dr. Hrašovec. Šoštanjski pevci peli so pri maši in pri obedu prav dobro, za kar jim bodi izrečena presrčna zahvala. Da se je veselica tako lepo vršila, zato sta si stekla največ zaslug gospod župan Skubic in krajnega šolskega sveta načelnik Ježovnik. Hvala tudi vsem drugim, ki so kaj sodelovali!

Domače stvari.

— (Deželni zbor štajerski) imel je včeraj drugo sejo. Mej predlogami je tudi deželnega odbora poročila o deželni hiralnici v Celji, oziroma o razširjenji deželne hiralnice na Ptuji. Na dnevnem redu bile so volitve odsekov. Izmej poslancev slovenskih voljeni so: V finančni odsek g. Jerman, v naučni odsek dr. Schutz, v deželno-kulturni odsek dr. Radey. V peticijskem in občinskem odseku Slovenci neso zastopani, pač pa je v poslednjem Bärnfeind. Razna poročila in prošnje izročile so se raznim odsekom. Poslanec dr. Sernec in drugovi stavili so predlog: Vlada se naprosi, da napravi trsnice z ameriškimi trtami, katere trsnice bi se vinogradnikom ameriške trte brezplačno dajale. Deželni odbor naj nastavi potovalne učitelje za gojitev ameriških trt. Prihodnja seja v petek.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Gospoda deželnosodnijski svetnik Dragotin Pleško in podpredsednik kupčijski zbornici Mihael Pakič v Ljubljani sta naši šolski družbi darovala čez polstotino raznih knjig z namenom, da se razdelé mej

---

Zasačil sem ja pri skrivnostnem razgovoru na bregu Dneprovem, in samo ob sebi se ume, da sta takoj umolknila, ko sem se jima približal. Halka je sramožljivo povesila oči. Semen je malo srčneje pogledal na me. No ... njemu, izskušenemu na svetu, ni bilo neznano, da se tudi mi, ki se nismo narodili na Ukrajini, radi sprehajamo po rečnih bregovih s Halkami.

Dolgo nisem nadlegoval mlade družbe s svojo navzočnosjo, katera jima je bila tako preveč. Saj sem po kratkej pomudi pri Halki opazil, da črnoobrva mladenka ni bila toliko sramožljiva, kakor i nekako v zadregi.

Pogledavši skrivaj name, stresla se je in se ni več name ozrla.

Sicer ni bil niti Semen tako vesel, kakor bi bil pričakoval.

Povrnivši se z malega sprehoda zopet v dvor, začul sem nenadoma z nasprotnega brega Dneprovega zvizenje, nekako takovo, s kakeršnim je Semen zjutraj naznanjal najin prihod,

Prišel je zdravnik. V trenotku prepeljali so ga čez reko in v veliko potešenje sem spoznal v osobi zdravnikovej moža, s katerim sem se pred kratkim izvrstno zabaval v nekej vasi Kremenčuškega „ujezda“. Sešla sva se baš prilično. Tudi on je bil potešen, da je našel tovariša.

Dogovorila sva se takoj, da se bova pri čaji prijetno pogovarjala. Na to je šel zdravnik k bolniku, in prebivši pri njem kake pol ure, vrnil se je ne preveč vesel.

„Tu moram ostati vsaj dva dni, da morem opazovati razvoj bolezni ... zdi se mi, da se ta starec ne bo radoval z nami vspomladi na stepi ..“ in šel je z menoj v sobo, katera mu je bilo v bivanje odkazana.

„A kdaj odidete vi?“ vprašal me je zdravnik po trenotku.

„Danes zvečer“.

„Škoda — sam ostanem tu.“

Mej tem je prinesla služkinja samovar in nisem se še nadejal, bila sva že v polnem teku razgovora. Pripovedoval sem zdravniku tudi o svojem jutranjem srečanji in obnašanji inače junaškega Semena.

„Da, da“, pritvrdil je z vzdihom zdravnik v moje začudenje, „praznoverstvo je na Ukrajini veliko zlo — preganja vas povsod, ne izognete se mu nikjer, a poleg svoje praznote ima svojo skrito podstavo.

„Kako to menite?“

„No ... ukrajinska praznovernost ima svojo podstavo. Verujte mi — postal sem sam praznoveren in ne posmehujem se vražam tega naroda ...“

„Vi se šalite ...“

„Ne. Po letih bodete i vi tu praznoverni ...“

„Ne verujte temu.“

„Porok sem vam za to“.

Posmejal sem se doktorjevemu dokazovanju.

Zabavala pa sva se še dolgo in čas je minul neobičajno naglo.

Tu so poklicali nanagloma zdravnika k bolniku. Ker ni prišel dolgo, odprl sem si okno, da bi gledal na Dneprovo porečje, katero osvetljeno z bledom svitom polnega meseca, ponujalo je novo sliko. A jedva sem se z okna spel, začul sem pod oknom šepet

Čul sem na tanko vsako besedo in spoznal po glasu takoj Semena in Halko.

„Halka! Čemu si tako žalostna?“ šepetal je goreče Semen.

„Niti ti nisi vesel“, odgovorila je s tresočim glasom Halka.

„Res je ...“ reče Kazak in nasloni glavo na devojkina nedra.

(Dalje prih.)

ukaželjno mladino. — Gospod notarski substitut Aleksander Hudovernik je v družbi Celjskih narodnjakov in dveh Tržaških rodoljudkin, in pozneje v družbici slovenskih akademikov nabral 14 gld. 45 kr. — Pri ljudski veselici v Radovljici dne 19. avgusta pa je pri tomboli daroval več nakupljenih tablic z vsprejetim pogojem, da, če kdo nanje dobí tombolo, mora polovico izročiti za našo šolsko družbo. Neki gospici je sreča naklonila jedino tombolo v znesku 20 gld. in zato je polovico izročila družbi. — Tako je omenjeni gospod poslal v društvene svrhe vsoto 24 gld. 45 kr. — „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani je pristopila družbi kot ustanovnica z vsoto 10 gld. — Gledé na vse te vesele slučaje pristavljamo: Bog daj obilo posnemalcev!

— (Častnih daril za tekmovalno telovadbo „Sokolovo“) dne 9. pr. m. je določenih dvanajst, in sicer: 1. darilo mesta Ljubljanskega, 2. tri darila rodoljubnih dam Ljubljanskih, 3. darilo dr. Ivana Tavčarja, 4. darilo stavbenskega mojstra Filipa Jakoba Zupančiča, 5. darilo staroste Ivana Hribarja, 6. pet daril društvenih.

— (Odbor „Slovenskega pevskega društva“) prosi vse poverjenike in pevce. sodelujoče pri slavnosti na Krškem, da naj vzamejo jim doposlane note s soboj, sicer bi jih manjkalo pri koncertu, tudi pevska znamenja naj se ne pozabijo doma. Ker bode skupna pevska vaja prepotrebna, se prosijo vsi poverjeniki društva, kakor tudi posamični pevci in pevke, naj skrbé za to, da pridejo že predpoludne na Krško. Pevci iz Ormuža in s Ptuja odpeljejo se v soboto zvečer in sicer z lokalnim vlakom do Celja. Tam se združijo v čitalnici s Celjskimi pevci in udeležitelji slavnosti ter odrinejo s poštnim vlakom ob $^1/_2$2. uri za rano naprej. Za udeležitelje iz Ljubljane je najbolj primeren ponočni poštni vlak, ki dojde na Zidani most ob $^1/_2$3. uri zjutraj. Ker je letošnja pevska slavnost posvečena v proslavo 40 letnega vladanja Njegovega Velečastva, želeti je mnogobrojne, vsestranske udeležbe, posebno pa od strani izvršujočih članov slovenskega pevskega društva. Za znižano vožnjo je potrebna razen legitimacije, katera se dobi pri odboru, tudi vsprejemnica; pri razpošiljanji legitimacij tistim, kateri se bodo za nje oglasili, se bodo priložile tudi nekatere vsprejemnice, ako bi bil kdo svojo že izgubil.

— (S Krškega) se nam piše: Priprave za nedeljsko svečanost, katero napravi „Slovensko pevsko društvo“ v zvezi s slovenskimi rodoljubi Krškega okrajnega glavarstva v proslavo 40letnega vladanja našega preljubega vladarja Frana Josipa I., se delajo pridno in kmalu bode vse gotovo. Oder za 300 pevcev in pevkinj je že postavljen. Tudi je za one udeležitelje, ki nameravajo priti na Krško že v petek ali soboto, preskrbljeno stanovanje in prenočišče. Nadejati se je po tem tacem obilne udeležbe od strani slovenskih pevkinj, pevcev in druzega razumništva slovenskega. Rojaki na noge in hajd v nedeljo na Krško!

— (Slovensko bralno društvo v Kranji) imenovalo je v seji dne 21. t. m. gospo Leopoldino Šavnikovo, gospoda župana soprogo, in gospoda Frana Omerso, trgovca v Kranji, v priznanje njijinih posebnih zaslug za društvo, častnima članoma. V „Narodni Tiskarni“ krasno izdelani diplomi sta se jima že izročili.

— (Mesarska zadruga Ljubljanska) izvolila si je jednoglasno novim načelnikom gosp. Ivana Kopača mesarskega mojstra. Bivšemu načelniku, ki je odložil mesarsko obrt in mesto načelništvo, g. Štruklju izrekel je podnačelnik gosp. Fran Slovša zahvalo, da se je toliko trudil za zadruge ustanovitev in da jo je tako spretno vodil.

— (Splašila) sta se danes zjutraj ob $^1/_2$9. uri na Marije Terezije cesti v voz upređena žrebca iz žrebčarije na Selu. Z voza, s katerim se razvaža pivo, palo je nekaj sodčekov na tla, ropot pa splašil žrebca. Stražmešter g. Cmuck je z izrednim naporom udržal preplašena konja, voz pa se je razbil.

— (Iz Vipave) poroča se nam, da je tamkaj bilo v ponedeljek dne 27. t. m. zelo živahno gibanje v trgovskih in obrtniških krogih. Prišel je namreč v naše kraje odposlanec trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani, g. cesarski svetnik Ivan Murnik, ter nam je z jedrnatimi besedami razložil pomen zadrug in nam je v obče dal vse napotke o snovanji zadrug. Shoda so se udeležili malone vsi trgovci in obrtniki, kateri so sklenili za Vipavski sodnji okraj osnovati naslednje četiri zadruge: jedno za rokodelske obrte, jedno za trgovce, jedno za mlinarje in žagarje in jedno za gostilničarje in mesarje. Ta za trgovce in obrtnike važen sklep bode se predložil deželni vladi v potrjenje in potem si bodo zadruge sestavila dotična pravila. Ako omenimo, da so to prve zadruge v področji Postojinskega okrajnega glavarstva, potem bomo tudi pojmili njih važnost. Naj še pristavimo, da je zvečer bila zabava in da je požarno društvo napravilo cesarskemu svetniku g. Murniku lepo baklado.

— (Iz Rateč na Gorenjskem) se nam piše: Dne 27. t. m. sunil je hudobnež Jože Kavalar, čevljar, svojega 22 letnega svaka Janeza Kerštajna z nožem v levo stran, da je Kerštajn v nekoliko urah izdihnil dušo svojo. Zločinca imajo že pod ključem.

— (Razpisano) je mesto učitelja in vodje na jednorazrednici v Ustji na Vipavskem. Plača 400 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 4. septembra. — Dalje je razpisana služba učitelja in vodje v Preloki. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. sept. t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. avgusta. „Wiener Zeitung“: **Cesar imenoval dr. Poklukarja deželnim glavarjem na Kranjskem.**

Dunaj 28. avgusta. O krstu novorojenega princa Krištofa v Pavlovskem, javlja se „Polit. Correspondenz“ iz Peterburga, da se vršil z izrednim sijajem. Car podelil je malemu princu red sv. Andreja, grški kralj pa red odrešenikov.

Inomost 28. avgusta. Na mesto Greuterjevo izveljen je jednoglasno učitelj Grisseman deželnim poslancem.

Peterburg 28. avgusta. Pri požaru v Orenburgu dne 22. in 23. avgusta pogorelo je 1309 hiš, v vrednosti več milijonov rubljev. Deset tisoč ljudij biva pod milim nebom. Beda skrajna.

Rim 28. avgusta. „Tribuna“ javlja: Brodovje italijansko odplulo je včeraj iz Auguste v Levante in se vrne koncem septembra v Italijo.

Pariz 29. avgusta. Neki Garier ustrelil je v nemškem veleposlaništvu s samokresom na Tournouera-a, načelnika poizvedovalnega urada, ne da bi ga bil zadel. Prijeli so ga takoj. Garier pravi, da ga je vojna 1870. leta uničila. Misli se, da je blazen.

Razne vesti.

* (Przevalskij,) slavni ruski potovalec in preiskovalec Azije, odpotoval je zopet v Tibet in upa, da bode prodrl do Hlase, stolice budističnega Dalaj-Lame. Ruska vlada dala mu je 52.600 rubljev za potovanje. V njegovem spremstvu sta nekdanja poročnika Kozlov in Roborovski in 24 Kazakov.

* (Kitajski cesar) se bode prvi mesec bodočega kitajskega leta oženil. Za ženitveno slavnost dovoljenih je 6 milijonov taelov, ali $1^1/_4$ milijona funtov šterlingov.

* (Krokodili spremenili so se v race), oni krokodili namreč, o katerih se je pisalo, da so v Hamburgu ušli v Labo. Kapitan Fry parobroda „City of Lincoln“ priobčuje v Hamburških listih inserat, da so vse vesti o 13 krokodilih, ki bi bili ušli v reko, zlagane. Policija začela je strogo preiskavo, kdo je to vznemirjajočo vest zatrosil v časnike.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko imela je, kakor smo že javili, dne 21. avgusta l. 1888. redno sejo pod predsedništvom gospoda zborničnega predsednika Josipa Kušarja, v navzočnosti gospoda c. kr. vladnega svètnika Ant. Globočnika in naslednjih gospodov zborničnih svètnikov: Oroslava Dolenca, Frana Hrena, Frana Kolmanna, Karla Luckmanna, Blaža Mohorja, Frana Omerse, Tome Pavšlerja, Josipa Ribiča Fr. Ks. Souvana, Ljud. Wriessniga in Jerneja Žitnika.

Gospod zborničnì predsednik izjavi, da je za sklepčnost dovoljno število članov navzočih, otvori sejo in imenuje overovateljema zapisnika gospoda zborničnega svètnika: Frana Kolmanna in Karola Luckmanna. Potem naznani, da je povodom godu presvetlega cesarja Frana Josipa I. prosil gospoda c. kr. deželnega predsednika barona Winklerja, da izvoli na Najvišjem mestu izraziti najudanejše častitke trgovske in obrtniške zbornice. Nato došel mu je naslednji dopis c. kr. deželnega predsedništva z dne 20. avgusta 1888, štev. 2227/pr.: „Vaše blagorodje! Njega ces. in kr. apostolsko veličanstvo blagovolilo je zahvaliti se najmilostneje za čestitke, ki jih je Vaše blagorodje izrazilo v imenu trgovske in obrtniške zbornice povodom Najvišjega rojstnega dne. Čast mi je to javiti Vašemu blagorodju vsled brzojavke gospoda glavnega pobočnika Njega veličastva z dne 19. t. m. v nadaljne objavljenje. Naj prejme Vaše blagorodje zagotovilo mojega popolnega spoštovanja.“

Zbornica vsprejela je to poročilo z vidnim zadovoljstvom.

Zborničnì predsednik spominja se potem z laskavami besedami bivšega poslanca zborničnega v deželnem zboru, dne 23. julija 1888 umrlega visokorodnega gospoda Gustava grofa Thurna-Valsasine, na čegar rakev položila je zbornica venec in čegar pogreba se je udeležil on z več gospodi zborničnimi svetniki. Govornik prosi zbornico v znamenje, da ga hoče v dobrem spominu ohraniti, da ustane s sedežev. Zbornica to stori.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zborničnì svetnik Fr. Ks. Souvan poroča, da so se najodličnejši posestniki občine Sodražke obrnili do c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Trstu s prošnjo za napravo brzojavne postaje in da je c. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo izročilo to prošnjo zbornici v izjavo. Odsek se je natanko pečal s prošnjo ter se uveril, da šteje občina Sodražiška 15 krajev, kateri so pri zadnjem štetiljenju imeli 2563 prebivalcev, od katerih je 732 v trgu Sodražici. Tukaj je 34 trgovcev in obrtnikov, vrhu tega je v krajih, spadajočih v občino: Zamostec, Nova Štifta, Ravni dol, Šigonarice, Podklanec, Globelj in Vinice 47 obrtnikov. Posebno je treba poudariti, da je vrhu tega v Sodražici znatna trgovina z lesnim blagom kot domačimi obrtnimi izdelki, kateri so kot: rete, sita, škafi, sklede itd. mnogo prodajajo na vse strani. Vrhu tega pospeševala bi naprava brzojavne postaje znatno tudi ostalo trgovino. Gozdovi so toliki, da se znatno izvaža rezan in drug les ter tudi lesno blago. Odsek priznaje z ozirom na zdanje trgovinske odnošaje, da je potreba brzojavne postaje v Sodražici, ter predlaga: Zbornica naj priporoča napravo te postaje pri poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu. — Predlog je bil vsprejet.

III. Gosp. zborničnì svetnik Karol Luckmann poroča, da je Linška zbornica poslala prepis peticije, s katero se je obrnila radi obdačenja podružnic do c. kr. finančnega ministerstva, naši zbornici s prošnjo da podpira peticijo.

V peticiji se navaja, da je vprašanje obdačenja tistih podružnic, katere si ustanovljajo posamične tvornice za prodajanje svojih izdelkov zunaj svojega obrtovališča, nadalje tistih podružnic, ki si jih ustanavljajo banke in druge družbe, treba zakonito urediti. Samo ob sebi se umeje, da je glavno podjetje s svojimi nesamostalnimi podružnicami vred le jeden jedini davčni objek in da se sme obdačiti le z jedno jedino dobitkovino in dohodarino.

Za državo je vsekakor vse jednako, kje se jej plačujejo davki. Za njo je vse jedno, ali se jej ves davek, ki ga ima plačati katera tvrdka, plačuje na Dunaji, ali le jeden del pri davčni blagajnici v mestu glavnega podjetja, drugi del pa pri davčni blagajnici v stajališči njenih podružnic.

Toda to vprašanje je zelo važno za dežele in občine, v katerih ne nahajajo take podružnice, kajti ker si morajo največji del svojega potrebnega denarja omisliti z dokladami od davkov, imajo tudi pravico do tega, da taka s podružnicami spojena podjetja ne plačajo svojih davkov vseh v mestu glavnega podjetja, ampak po razmerni razdelitvi tudi v stajališčih posamičnih podružnic.

V prvem slučaji ne doprinašajo ta podjetja čisto nič k deželnim in občinskim bremenom stajališča svojih podružnic, kar je gotovo nepravično, ako pomislimo, da imajo te podružnice in njih uradniki svoje koristi od občinskih troškov za ceste, zdravstveno redarstvo, šole itd. in bi tedaj morali tudi razmerno k temu doprinašati.

Dežele in občine imajo tedaj pravico zahtevati, da take v njih področju nahajajoče se podružnice tudi prevzamejo razmerno njih bremeva, a to bode, ker se zdaj ves davek plačuje le v mestu glavnega podjetja, le s tem mogoče, da se z zakonom določi, da s podružnicami spojena podjetja le primeren del svoje dobitkovine in dohodnine plačajo v mestu glavnega podjetja, drugi del pa po razmerni razdelitvi davčnim uradom tam, kjer so podružnice.

Kako to razdelitev urediti, to se mora dognati po vnanjih znamenjih o obsegu glavnih podjetij ali podružnic.

Konečno je treba še omeniti, da s to prenaredbo prakse, za katero se tu gre, ne bi bila taka s podružnicami spojena podjetja bolj obremenjena. Kajti kakor za državo, tako je tudi za ta podjetja vse jedno, ali naj ves davek v mestu glavnega podjetja ali pa le jeden del v ostalem jednakih davkov plačajo tamkaj, drugi del pa pri podružnicah. Doklade, ki bi jih imele plačevati te tvrdke, bilo bi navadno manjše, ker so v navadnem mestu glavnega podjetja, namreč na Dunaji, večje deželne in občinske doklade, nego v deželah.

Odsek pritrjuje temu in predlaga, zbornica naj priporoča prošnjo Linške zbornice. — Predlog je bil vsprejet.

(Dalje prih.)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—198)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

28. avgusta.

Pri **Slonu**: Drab z Dunaja. — Elsner iz Trsta. — Sieber z Dunaja. — Pontesegger iz Grada. — Perko iz Trsta. — Follert iz Budimpešte. — Dobrič iz Zagreba. — Fuhrman z Dunaja. — Kühnl iz Gradca. — vitez pl. Wiktor iz Trsta

Pri **Maliči**: Fradl iz Gradca. — Abeles iz Prage. — Fladung iz Krškega. — Zeci iz Benetk. — Mandl iz Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Eisenhut iz Zagreba. — Elger iz Pulja,

Pri **južnem kolodvoru**: Globočnik iz Zagreba. Spihazek iz Pulja,

Umrli so v Ljubljani:

27. avgusta: Franc Slovša, zasebnik, 88 let, Poljanska cesta št. 41, za oslabljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. avgusta t. l.

		gl.	kr.			gl.	kr.
Pšenica, hktl.		5	85	Špeh povojen, kgr.		—	70
Rež,	„	4	39	Surovo maslo,	„	—	90
Ječmen,	„	3	90	Jajce, jedno		—	2
Oves,	„	2	60	Mleko, liter		—	8
Ajda,	„	4	55	Goveje meso, kgr.		—	56
Proso,	„	4	22	Telečje	„ „	—	44
Koruza,	„	5	85	Svinjsko	„ „	—	54
Krompir,	„	2	50	Koštrunovo	„ „	—	32
Leča,	„	12	—	Pišanec		—	35
Grah,	„	13	—	Golob		—	14
Fižol,	„	11	—	Seno, 100 kilo		2	50
Maslo,	kgr.	1	—	Slama,	„ „	2	14
Mast,	„	—	74	Drva trda, 4 □metr.		6	40
Špeh frišen	„	—	64	„ mehka, 4	„	4	15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. avg.	7. zjutraj	737·5 mm.	14·8° C	sl. zah.	d. jas.	0·06 mm.
	2. popol.	736·8 mm.	24·4° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	736·8 mm.	17·8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 19·0°, za 1·5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	81·55	—	gld.	81·65
Srebrna renta	„	82·50	—	„	82·50
Zlata renta	„	112·—	—	„	111·60
5% marcna renta	„	97·65	—	„	97·60
Akcije narodne banke	„	871·—	—	„	872·—
Kreditne akcije	„	312·80	—	„	312·90
London	„	123·35	—	„	123·25
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol	„	9·73	—	„	9·76
C. kr. cekini	„	5·87	—	„	5·86
Nemške marke	„	60·20	—	„	60·10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	168	„	75	„
Ogerska zlata renta 4%		101	„	90	„
Ogerska papirna renta 5%		91	„	50	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	„	75	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		125	„	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		100	„	20	„
Kreditne srečke	100 gld.	183	„	50	„
Rudolfove srečke	10 „	21	„	—	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	109	„	25	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a v.		227	„	75	„

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal **J. S. Turgenev.** Preložil **Ivan Gornik.** Mala 8°, 357 stranij. Cena **50 kr.**, po pošti **55 kr.**

C. kr. priv.

prva avstrijsko-ogerska tovarna za harmonije

Al. Hugo Lhota v Kraljevem gradci

priporoča svoje **harmonije,** ki so na najboljšem glasu, po najnižjih cenah (elegantni harmonij za salon, iz orehovega lesa, 3 sprem.) po 70 gld. in višje ter je razpošilja franko na vse železniške postaje avstro-ogerske dežave.

Velečastiti duhovščini in **p. n. častitim učiteljem** tudi na mesečne obroke po **5 gld.,** zadatja (na obroke) **le 10 gld.** — Permanenčna razstava nad 100 harmonijev najnovejše konstrukcije. — Ilustrovani ceniki gratis in franko. — Jamstvo za pet let. (507—11)

Čudež sedanjosti!

Najboljša in najcenejša angleška

v remontoir obliki ura z nihalom!

Samo 4 gld. **Samo 4 gld.**

Mesto gld. 15·—. Mesto gld. 15·—.

10letno jamstvo za svetilno moč kazalnice. **2letno jamstvo, da ura dobro gre.**

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisi s patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvonečno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče, ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštevši leseni zabojček, v katerem se odpošlje, le **4 gld.,** reci: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno, trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber, Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien. (541—6)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim,** ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikerih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati **kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini,** ali **dota,** ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi,** katere prednost je še to **da je pri njej vsak član brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička,** ki je leta 1887. iznašal **10%,** v prejšnjih letih pa tudi že po **20%, 25%,** celo **48%.**

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 osob za 22,835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno (233—45)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,

v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

4 elegantni vozovi, 1 „broumm“ z dvema sedeži, 1 pokrit „faeton“, 1 kočijaški voz, 1 lovski voz

prodadó se po ceni (565—2)

v dež. dvorci v Gosposkih ulicah.

Umetne (152—51)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za **salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja** i. t. d.

lepe

lončene peči

po **jako nizki ceni** ter **iz najboljšega blaga** izdelane. (440—20)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kisla voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goric.

Kot zdravilna voda. Radenska kisla voda ima med vsemi evropskimi kisleci največ **natrona** in **litija. Posebna** njena **lastnost** je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri **hudici,** pri **kamnu v želodcu, mehurji** in **ledicah,** ter je neprecenljivo zdravilo pri **zlati žili,** pri **boleznih v mehurji,** pri **zasliženjih,** kadar se napravlja kislina v **želodci** in **črevesu,** pri **vredu, katarih** in **živčnih boleznih.**

Kot namizna voda. Vsled obilne **ogljene kisline** in **ogljenokislega natrona, prijetnega okusa** in **močnega penjenja** je radenska kisla voda **najbolj priljubljena poživljajoča** pijača. Pomešana s **kislim vinom** ali s **sadnim sokom** in **sladkorjem** je močno šumeča, žejo gaseča pijača, kojo imenujejo mineralni **šampanjec.**

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kisla voda kot varstvo in zdravilo zoper **davico, škrlatico, mrzlico** in **kolero.**

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz **železnate** in kisle **vode** z raznovrstno gorkoto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: **hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo** in **neplodovitost.** (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.) (339—20)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kisle vode ima v sebi 0·06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščeke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snoví navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavniške prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastonj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kislo vodo **Ferdinand Plautz** in **Mihael Kastner v Ljubljani.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.